

SPIRITUS

A KAPOSVÁRI EGYHÁZMEGYE LAPJA ❖ 21. évfolyam, 3. szám 2019. október



MAGYARORSZÁGON SZOLGÁLÓ MISSZIONÁRIUSOK TALÁLKOZÓJA KAPOSVÁRON

A hazánkban szolgáló külföldi misszionáriusok látogattak el szeptember 28-án a Kaposvári Egyházmegyébe. A küldöttek a Szent Fausztina Irgalmasság Háza lelki napjába kapcsolódva adtak hálát missziós szolgálatukért. A találkozón részt vett Michael August Blume címzetes érsek, a Szentszék magyarországi nagykövete is. *Tudósításunk a 12. oldalon*



EGYHÁZMEGYEI TANÉVNYITÓK
Veni Sancte három intézményben
6-7.o



MEGÚJULT A SEGESDI TEMPLOM
Államtitkárral zajlott a szentelés
10. o.



LELKI NAP A ROMÁKNAK
Kaposzentbenedeken rendezték meg
11. o.

Reményik Sándor

Templom és iskola

Ti nem akartok semmi rosszat,
 Isten a tanútok reá.
 De nincsen, aki köztetek
 E szent harcot ne állaná.
 Ehhez Isten mindannyitoknak
 Vitathatatlan jogot ad:
 Ne hagyjátok a templomot,
 A templomot s az iskolát!

Ti megbecsültök minden rendet,
 Melyen a béke alapul.
 De ne halljátok soha többé
 Isten ígését magyarul?!

S gyermekeket az iskolában
 Ne hallja szülője szavát?!

Ne hagyjátok a templomot,
 A templomot s az iskolát!

E templom s iskola között
 Futkostam én is egykoron,
 S hűtöttem a templom falán
 Kigyulladt gyermek-homlokom.
 Azóta hányszor éltem át ott

Lelkem zsenge tavasz-korát!
 Ne hagyjátok a templomot,
 A templomot s az iskolát!

A koldusnak, a páriának,
 A jöttmentnek is van joga
 Istenéhez apái módján
 És nyelvén fohászzkodnia.
 Csak nektek ajánlgatják templomul
 Az útszélét s az égbolt sátorát?
 Ne hagyjátok a templomot,
 A templomot s az iskolát!

Kicsi fehér templomotokba
 Most minden erők tömörülnek.
 Kicsi fehér templom-padokba
 A holtak is mellétek ülnek.
 A nagyapáink, nagyanyáink,
 Szemükbe biztatás vagy vád:
 Ne hagyjátok a templomot,
 A templomot s az iskolát!

1925

A szerkesztő ajánlásával

Szöveg: Lőrincz Sándor

Hitéleti, kulturális, szociális munkánkban fölveszünk a fonalat, ahol júniusban elejtettük. Tovább folytatjuk a Krisztusi munkát: akarunk több jó embert a világon, akarunk több jóságot, megértést és szeretetet. Akarunk több, mélyebb családi életet, több jó gyermeket, több jó szülőt. Szóval akarunk Krisztusos országot e földön. Tudjuk, hogy ez az ország még nincs meg. Ezt az országot meg kell hódítani az emberek lelkeinek megnyerésével. Nagy, fölséges hivatás. Igazi katolikus életelv. – A Nagyboldogasszony Egyházközség minden hónap elején megjelenő, Kaposvári Katolikus Érte-

sítőjének 1935. szeptemberi számában olvastam e sorokat. A címlapon lévő vezércikk írója dr. Hoss József apát-plébános, aki a továbbiakban a donneri kálvária-kápolna felújítási munkálatairól éppúgy beszámol, mint az egyházközségi könyvtárban zajló teendőkről, vagy a napközi otthonban újra elindított szentmiséről, de a dr. Kaposváry György polgármester szorgalmazta templomkülső folyamatban lévő felújításáról is ír. Az új munkaévről szóló vezércikkben Hoss atya azt javasolja: „ne úgy nézzétek papjaitok küzdő munkáját, mint vasárnap délután a kíváncsi tömeg a hivatásos labdarúgók mérkőzését, hanem álljatok be magatok is ebbe a küzdelembe, mint önkéntes csapatok.” Az apát-plébános egyebek

mellett arra int: „ne merüljön ki tevékenységünk semmittevő bírálgatásában, hanem dolgozzunk magunk és társaink megjobbításán”.

Szép és megszívlelendő cél ez több mint nyolcvan esztendő távlatából is, hiszen Krisztus egyházának építése folyamatos feladat. Már akinek. A jószándékú döntések mellett természetesen ma is élő valóság a bírálgatás, az ítélkezés. Főleg, most, hogy az új tanév új vezetőt hozott a Nagyboldogasszony Iskolaközpont, valamint a Szent Margit Katolikus Óvoda élére.

Hiszem, hogy e püspöki döntésben a Szentlélek akarata is megnyilvánul, hiszen Isten a történelem ura. Az óvónőktől, dadáktól, tanítóktól és tanároktól függ, akarják-e így is szolgálni.

Egyházmegyei füveskönyv

A SZERKESZTŐ MINDIG TANUL; FŐLEG, HA OLYAN GONDOLATOKAT HALL, AMELY ÖRÖKRE FOGÓ TINTAKÉNT LELKÉBE VÉSŐDIK, ÉS AZT SZERETNÉ, HA KÖZKINCCSÉ VÁLNA, HA MINÉL TÖBBEK TÖLTEKEZNÉNEK BELŐLÜK. ÍME EGY CSOKOR:

Bogáthy Gábor trombitaművész, a kaposvári Nagyboldogasszony Iskolaközpont tanára:

– Nekünk kell eljutnunk az emberekhez és nem arra várni, hogy ők jöjjenek hozzánk. Minél közelebb kell vinni a Jóisten üzenetét,



a zene kiváló lehetőség, hogy kapcsolatba kerüljünk a Lélekkel. Templomainkba – kell az utánpótlás –, várják azokat is, akik énekelni, muzsikálni szeretnének. Örülök, hogy tanítványaink némelyike vállalkozott templomi szolgálatra.

Bodóné Pető Magdolna, a kaposvári Nagyboldogasszony Iskolaközpont tanára:

– Lehet, hogy sokan úgy gondolják, lehetetlen evangelizálni matematika és kémia órákon, ám én igyekszem e téren is lelkesíti



diákjaimat. Sokszor dicsérem őket, s arra emlékeztetek, hogy mindenki egyedi, rendkívüli, fontos. Megosztom velük a jó példákat – nem a feladatmegoldásokra gondolok –, mesélek nekik régi eseményekről, amelyek akár szomorúak, nehéz-

ségről szólók is lehetnek, de Isten kegyelméből megoldódtak. Mondandómba természetesen személyes emlékeket, élményeket is igyekszek beleszőni.

Hágen Ilona Edit hitoktató, a megszentelt szüzek rendjének tagja, az Irgalmasság Háza koordinátora:

– Naponta megújuló hűséggel kitartva az imában, az Oltáriszentség előtti csendes jelenlétben lehet legkönnyebben közvetíteni Isten



örömhírét, a hit titkait. Az Istennel való kapcsolatnak a gyümölcse minden, ami segít a hitátadásban, például a jókedv és a humor is. Minden kegyelem! Különösen nagy ajándéknak élem meg, hogy abban az egyházmegyében szolgálhatok és gyakorolhatom a vízen járást, ahol arra maga a püspök ad példát szavaival és tetteivel.

A kulcs a pedagógusok, a hitoktatók, a papok és a szülők kezében van

Új vezetőket neveztek ki

Szöveg: Lőrincz Sándor
Fotó: Kling Márk

Varga Bálint Róbert, a Munkácsy Mihály Gimnázium korábbi igazgatóhelyetese lett a Kaposvári Nagyboldogasszony Római Katolikus Gimnázium, Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola új igazgatója, a Szent Margit Katolikus Óvoda élére pedig az intézmény óvónője, Takács Orsolya került. A zalaszabari Sík Sándor Római Katolikus Általános Iskola igazgatójává Csató Lászlónét nevezte ki a megyéspüspök.

A kaposvári tanév eleji alakuló értekezleten a fenntartó nevében Varga László megyéspüspök imáját követően mutatta be az intézmény új vezetőjét, majd Varga Bálint Róbert ismertette pályázatát, melyben kiemelt szerepet kapott az emberi személyiség minél szélesebb körű kibontakoztatása a római katolikus hit fényében. Sziliné Kardos Erzsébet, az Egyházmegyei Katolikus Iskolák Főhatóságának (EKIF) igazgatója elmondta: az igazgatói pályázat felől heten érdeklődtek, de a kölcsönös bizalomvesztés miatt távozni kényszerül, korábbi igazgató, Godó László helyére négyen be is adták pályázatukat és belső aspiráns is volt a megüresedett vezetői székre. A pályázók közül a fenntartó a kétgyermekes, vallását rendszeresen gyakorló Varga Bálintot bízta meg, aki helyetteseivel, Vég Józseffel és Patakné Battyányi Mónikával kezdte meg a munkát. Megtudtuk azt is: a Mészáros Ágnes volt óvodavezető helyére kiírt



VARGA BÁLINT RÓBERT



PATAKNÉ BATTYÁNYI MÓNIKA

pályázatra ketten pályáztak; a fenntartó döntése értelmében a nagykanizsai piaristáktól érkezett, ám korábban már az intézményben óvónőként dolgozó Takács Orsolya vezetheti augusztus 16-tól az intézményt.

Az EKIF igazgatója úgy summázott: örül, hogy a fenntartó a nyár végére a pályázóknak rendelkezésre álló, meglehetősen rövid idő ellenére is két kiváló szakemberrel tölthette be a megüresedett státuszokat, s reméli, hogy az elkövetkezendő időkben az eddigi színvonalas nevelő-oktató tevékenység mellett a keresztény értékrend még frekvenciáltabb szerepet kap az iskolaközpont és az óvoda életében. A kulcs a pedagógusok, a hitoktatók, a papok, és a gyermeküket a jézusi úton terelgető szülők kezében van.



VÉG JÓZSEF

Fonyódi lelki gyakorlat öt egyházi intézmény pedagógusaival

A kereszténység a szív, a csend és az intelligencia vallása

Szöveg és kép: **Kling Márk**

Augusztus 27-28-án lelki gyakorlaton vettek részt a Kaposvári Egyházmegye pedagógusai Fonyódon. A kétnapos lelki feltöltődés elmélkedéseit Várszegi Asztrik bencés szerzetes, emeritus pannonhalmi főapát tartotta, aki a katolikus iskolák és óvodák oktató-nevelő munkájáról, illetve a katolikus nevelésről beszélt. Az egyházmegye öt intézményéből érkező pedagógusokat a Jézussal való személyes szeretet-kapcsolatra hívta a bencés szerzetes: „A kereszténység a szív, a csend és az intelligencia vallása, s az egyház szeretetközösség Istennel.”

A pedagógusok a délután folyamán szentmisén vettek részt, melyet Várszegi Asztrik és Varga László megyéspüspök közösen mutatott be. A szentmise prédikációjában az emeritus pannonhalmi főapát Szent Ágoston szavait idézte: „Magadnak teremtettél minket, s nyugtalan a mi szívünk, míg meg nem nyugszik benned!” A világ csábít bennünket, ígér sok mindent, de Ágoston örök érvényű tapasztalata ránk is érvényes – hangsúlyozta.



„Együtt elmélkedjük át a napokat, melyek nagyon fontos felkészülést adnak lelki értelemben a pedagógusoknak – fogalmazott Sziliné Kardos Erzsébet, a Kaposvári Egyházmegye

EKIF (Egyházmegyei Katolikus Iskolák Főhatósága) igazgatója, majd elmondta: – a cél, hogy lelkileg megerősödvé, egységben, közösségben kezdjék a tanévet pedagógusaink.”

Tanévnyitó mise a kaposvári Nagyboldogasszony-székesegyházban

„Minden szentmise a kapcsolatok gyógyulásának a helye, s ideje...”

Szöveg és kép: Kling Márk

Akaposvári Nagyboldogasszony Iskolaközpont tanévnyitó ünnepségét szeptember 1-én tartották a Nagyboldogasszony-székesegyházban.

A Veni Sancte szentmisén Varga László megyéspüspök kérte Isten áldását a tanárookra, diákokra és szüleikre. Az ünnepségen bemutatkozott Varga Bálint, az intézmény új igazgatója, illetve Patakne Battyányi Mónika és Vég József igazgatóhelyettesek. A főpásztor homíliájában a lelki sebek gyógyításáról beszélt: „A felolvasott három szentírási szakaszból azt üzenté számomra az Isten, hogy aki magát megalazza, azt felmagasztalják, aki pedig magát felmagasztalja, azt megalázzák. Ahhoz, hogy a gyógyítás, a gyógyulás eszköze lehessenek, Jézustól kell tanulnom a szelídséget, alázatot és az irgalmasságot. Minden szentmise a



kapcsolatok gyógyulásának a helye, s ideje. Sokszor tehetetlenül állunk a sebeinkkel szemben. Ahogyan a fizikai bajainkkal orvoshoz megyünk, ugyanúgy lelki bajainkkal is orvoshoz kell fordulnunk. Közeledik a szentmise felajánlási része, melyben megköszönöm a kenyeret és a bort Istennek, mint az emberi munka gyümölcsét, a föld termését, s felajánlom neki azzal a kéréssel és hittel, hogy ezt a kenyeret és bort az örök élet kenyerevé és italává fogja változtatni. Ugyanezt kérhetjük minden szentmisében a sebzett kapcsolataink-

ban, legyen az házastárssal, családdal, közösséggel, egyházzal, megköszönve és felajánlva azokat Istennek, kérve a gyógyulást.” A szentmise végén Varga Bálint igazgató szólt a jelenlévőkhöz: „Célom, hogy az iskolába járó tanulók megszerezhessék a későbbi tanulmányokhoz és munkavégzéshez szükséges tudást,

nevelésük pedig az iskola katolikus, keresztény szellemiségében, korunk kihívásainak megfelelően történjen. Szeretném, ha az iskolához kötődő emberek, csoportok egymást segítenék, összetartó közösséget alkotnának. Ehhez kérem az egyházmegye, a kollégák, szülők és diákok támogatását.” Az igazgató szavai után Patakne Batthyány Mónika és Vég József igazgatóhelyettesek mutatkoztak be, majd Bálint Gábor vezető hittanár köszöntötte a diákokat és szüleiket, ismertette az iskolakezdéssel kapcsolatos információkat.

A vértanú Szent Gellért püspökre emlékeztek Tabon

Akarjunk beszélni Jézusról!

Fotó: Kling Márk

Varga László kaposvári megyés püspök volt a vendége a tabi Utolsó Vacsora Plébániatemplomnak. A Szent Gellért Katolikus Általános Iskola és Óvoda tanulói és tanárai részére tartott ünnepi misén – amelyet Sifter Gergely helyi plébánossal, helyettes-esperessel mutatott be a főpásztor –, az intézmény névadójára, Szent Gellért püspökre és vértanúra emlékeztek. A megyés püspök kiemelte: Szent Gellért egész élete tanúságtétel Krisztus egyháza mellett,

s ami a legnagyobb egy keresztény ember életében, hogy hajlandó volt meghalni Jézusért. Akit nagyon szeretünk, azért képesek vagyunk mindent megtenni, ha kell, még az életünket is feláldozzuk érte – hangsúlyozta. Gel-



lért ennyire szerette Jézust, s ezért lett vértanú. A Szent Gellért emléknapján tartott misén a főpásztor kiemelte: Nektek is, nekem is abban kell növekednem, hogy annyira szeressük Jézus Krisztust, hogy tudjunk és akarjunk róla beszélni másoknak. Beszéljétek róla, mondjátok el másoknak, hogy ismeritek, szeretitek Őt, s hogy milyen jó dolog Jézus barátjának lenni! – buzdította a diákokat. Mint megtudtuk, az emléknapot megelőzően az iskolában Szent Gellért életével ismerkedtek a gyerekek. A szentmise végén díjakat adtak át a legkiválóbbaknak.

Veni Sancte a Zalaszabari Sík Sándor Általános Iskolában

„Növekedjete a szeretetben!”

Szöveg és kép: Kling Márk

Szeptember 2-án tartották a zalaszabari Sík Sándor Római Katolikus Iskola tanévnyitó ünnepségét. A Veni Sancte szentmisét Varga László megyéspüspök és Kelemen István zalaszabari plébános közösen mutatta be az intézmény dolgozóira és tanulóira.

„Egy új tanév kezdeténél állunk. Az emberi élet lényegéhez tartozik a növekedés. Nektek növekednetek kell a fizikai, testi dolgokban, meg kell erősödjete, sportolnotok kell. Örülök, hogy ebben az iskolában erre is lehetőségetek van. Legyetek egészségesek, törekedjete arra, hogy edzettek, erősek legyetek, hogy bírájátok a kihívásokat. Ehhez nagyon sok segítséget fogtok kapni a sportban. Az ember azonban nem csak testből áll. Az embernek van lelke, szellemi léte. Nagyon remélem, s kívánom minden diáknak és pedagógusnak, hogy növekedjenek a szellemi, lelki dolgokban is.



Hiszem, hogy ez a tanév segíteni fog benneteket a növekedésben. Minden gyermeknek van lelke, s a lelki dolgokban is növekednie kell. Mindenkinek, aki itt van, növekednie kell a hitben, a reményben, s ami a legfontosabb: a szeretetben. Az emberi élet értelme, hogy megtanuljon szeretni, s a szeretetben állandóan növekedjen. Lehetnek akár milyen okosak, lehet bármilyen képzettségetek, ha a szeretetben nem növekedtek, akkor az kevés. Lehetnek bármilyen erősek fizikailag, bármilyen kisportoltak, ha a szeretetben nem növekedtek, akkor az kevés. Mind a háromban egyszerre kell növekedni,

s ebben segítenek a tanárok, hitoktatók, s reményeim szerint a szülők is. Kívánom, hogy ez a tanév a növekedés eszköze legyen mindenki számára, s ha találkozunk év végén, hogy halát adjunk ezért az évért, akkor mindenki mondhassa, hogy én már tíz centivel nagyobb lettem nem csak fizikailag, hanem a szellemi dolgaimban és a szeretetben is növekedtem nemcsak tíz centit, hanem sokkal többet.” – fogalmazott a főpásztor.

A szentmise után Csató Lászlóné intézményvezető köszöntötte a diákokat, majd az új tanulók fogadalomtétele következett.

90 éves a katolikus gimnázium első igazgatója

Szöveg: Lőrincz Sándor

Egykori tanítóképzős kollégák és tanítványok adtak szerenádót a 90 esztendő dr. Ozsváth Ferencnek. Az idő előtt nyugdíjba küldött tanszékvezető főiskolai tanár, a katolikus gimnázium első igazgatója – aki később Kaposvár alpolgármestere, s díszpolgára lett –, meghatóan fogadta a gratulációkat. Ahogy figyeltem arcát, mozdulatait, egy öt éve rendezett író-olvasó-találkozó képei villantak be. Szálinger Balázs öregdiákként mesélt a püspöki székházban életéről, az alkotás folyamatáról, s arról, hogy mi mindent köszönhet ennek az iskolának. S míg a gimnazisták hallgatták a húsz éve érettségizett fiatalembert, szinte kimerevedett az idő. Balázs szeretettel beszélt a városról, az alma matertől, a családias



légkörről, és arról, hogy rúgták a bőrt odakint a pályán, mert még nem volt sportcsarnoka az egyház által frissen visszaszerzett intézménynek. És a szünetbeli kávézásról, ahova Osi bácsi, a gimnázium első igazgatója invitálta

őket, miközben hogylétükről faggatta a diákokat. Az akkor 85 éves, valóban legendás tanáregyéniség is megjelent a rendhagyó irodalom órán. A hívó szó, a motiváló erő az egykori növendék, Szálinger Balázs volt, akivel hosszasán ölelték egymást. Valóságosan és szimbolikusan is kezet fogott múlt és jelen. A jövőért. Meghatottak, de büszkék voltak mindketten. Az igazgató a tanítványra, a tanítvány az igazgatóra, aki nyugdíjazása óta először fogadta el a katolikus gimnázium meghívását. Így viszont legalább az akkori diáksereg is láthatta a szikár, hajlíthatatlan igazgatót, aki elitiskoláról álmodott, s a fizikai állóképesség mellett ugyanolyan fontosnak tartotta a lelki állóképességet is. A gyémántdiplomás tanárnak mindkettő megadatott. Talán ezért is érte meg a 90. születésnapját.

Isten éltesse és tartsa meg sokáig!

Immár hetedszer rendezték meg a Szakrális Művészetek Hetét Kaposváron

Ars Sacra

Szöveg: Lőrincz Sándor

Fotó: Kling Márk, Kraft Róbert és Szerafin Zoltán

Aművészetben a siketek hallanak, a vakok látnak, a bénák járnak, minden fogyatékoság teremtő és magasrendű erővé válhat.” – Pilinszky igaza volt olvasható a szeptember 14-én megnyílt és 22-én zárult Szakrális Művészetek Hete kaposvári programajánlóján. Az Ars Sacra országos viszonylatban is kiemelkedő kaposvári eseménysora ezúttal is sokakat megszólított, mint ahogy az elmúlt esztendőben, hiszen hívő és kereső, gyerek és felnőtt egyaránt tanulja lehet a művészet univerzalizálásának, égbe emelő erejének, amely

minden időben friss forrásvíz, élető táplálék. Egy-egy rendezvény valóban olyan, mint egy óriási ölelés – szóban, dallamban, látványban. Fürdik a lélek a templomokban, s más kulturális, szociális vagy közintézmények falai között. Megrendítő e katarzisz, s nem ritka a szemek sarkában megcsillanó könny sem, vagy a humor és a derű okozta önfeledt nevetés, merthogy szerencsére ebből is jut a közönségnek. Érdeklődésünk és érzékenységünk a fokmérője a ránk zúduló élményárnak, mely kitágít teret és időt, megkönnyíti a lépésp próbákat ember és Isten, de egyház és egyház között is. Közben pedig a kegyelem erőterében, hiteles művészek által gazdagodik a lélek, meglepve bennünket a tisztánlátás, s az egységre törekvés

ajándékával – amelyről gyakran beszél Varga László megyés püspök. Szita Károly polgármester meg évek óta a város lelkigyakorlatának nevezi e hetet. Nem téved, mert valóban az. Ha ugyanis igaz, hogy az ima a lélek lélegzése, akkor e lelkigyakorlat a város tüdejé.

Örülök, hogy a somogyi megyeszékhelyen 7. alkalommal megrendezett szakrális hét idejére – Tolnai Mária főszervező és lelkes csapatának közreműködésével – megsokszorozódott Kaposvár „vitálkapacitása”, és fogyatékoságaink az égisz éré fává terebélyesedett Ars Sacra programarzenáljának köszönhetően valóban teremtő és magasrendű erővé válhattak. Lelki-szellemi municióra pedig minden időben nagy szükség van.



Ökumenikus jelenléttel, misével nyílt meg a Szakrális Művészetek Hete. A CapPuccini vegyeskar is fellépett



Az evangélikusok Gundel Takács Gábort látták vendégül. Hivatásról, magánéletéről, hitről Pongráczné Győri Boglárka lelkész faggatta



Énekelt versekkel hirdették az ünnepet a Nyitott Kapu Hajléktalan Gondozási Központban



Vivaldi Glória című műve koncertmisén csendült fel a Szent Margit-templomban a Vikár kórus előadásában



Szerzetesnek álltam – filmvettetés a Szivárvány kultúrpalotában. A kérdező Turbéki Bernadett volt



Vörös Klára A művészet gazdag ifjai címmel tartott előadást a Margit-templomban



Borban az igazság (?) – kerekasztal-beszélgetés a kaposvári Vármegyeházán



Gál Laura is énekelt szólót



Ének a határtalanról – irodalmi-zenei kerekasztal a Szent Imre-templomban



Maczkó Mária Zselickislakon is énekelt



Szalóki Ági fergeteges koncertet adott az Agóránban



A Kultúr-Találkával a füredi Napsugár Lakóotthonban

Oltár- és orgonaszentelés államtitkári jelenléttel Segesden

Legyünk Krisztus követői!

Szöveg és kép: Kling Márk

Varga László megyéspüspök szeptember 15-én felszentelte a segesdi Szent László Plébániatemplom restaurált főoltárát, illetve újonnan elkészült orgonáját. Az ünnepi szentmisében Krisztus követéséről beszélt a megyéspüspök: „A fájdalmas Szűzanya emléknapján szemléljük a Szűzanyát, aki követte Krisztust. Aki utánam akar jönni, – mondja Jézus – az tagadja meg önmagát, vegye fel keresztjét minden nap, s kövessen engem.

A Szűzanya a feltámadás hitével tudott végig menni Jézussal a keresztúton, példát adva nekünk. Minket is a tanítványságra, a követésre hív Jézus. Arra, hogy legyünk az Ő tanítványai és követői, miközben emlékezünk a Szűzanyára. Imáinkban kérve a segítséget, kövessük példáját!

Legyünk Krisztus követői, tanítványai! Ha erre igent mondunk, akkor ezen az úton példánk és segítők lesz Mária abban, hogy miként kell megtagadni magunkat, miként kell kiüresíteni magunkat, s hogy miként vegyük fel a Krisztus-követés



keresztjét, s hogy mit jelent a feltámadás hitében végigjárni a saját keresztutunkat. Köszönjük meg a Szűzanya példáját, hűségét, kérve közbenjárását, hogy legyünk bátrak igent mondani Krisztus követésére, vállalva a tanítványságot, s mindazt, ami ezzel együtt jár.”

A főpásztor szavai után Kóré Mihály plébános adott hálát az elkészült munkáért, Isten áldását kérve mindazokra, akik segítettek a munkálatok elkészültét, majd Soltész Miklós egy-

házi, nemzetiségi és civil társadalmi kapcsolatokért felelős államtitkár szólt a jelenlévőkhöz:

„Tamási Áronnak Ábel trilógiája egy nagyszerű regény. A harmadik részben, mikor Ábel Amerikába utazik, felteszi a kérdést az író, s úgy tűnik, meg is tudja válaszolni: – Miért vagyunk a világon? Azért, hogy valahol otthon legyünk. – Talán arra akart utalni Tamási Áron, hogy ez az otthonlét mégsem egy távoli földrész, hanem a szülőháza, szülőfalu, a szülőföld. Ezen a válaszon túl sok olyan választ tud adni a kereszténység, amelyre itt, Segesden is büszkék lehetünk.

Ilyen válasz IV. Béla királyunk élete. A tatárjárás után IV. Béla innen alapította újra az országot. Gondoljunk arra, hogy több mint egy évtizedig innen működött a kancellária, IV. Béla királyunk innen adott ki olyan leveleket, melyek újra elindították ezt az országot! Ha ennek a királynak bölcsességét nézzük, akkor kötelességünknek tartjuk, hogy segítsük az itt élőket. Nem véletlenül határoztuk el, hogy a segesdi templomot és ferences kolostort megújítjuk” – fogalmazott az államtitkár, majd köszönetét fejezte ki mindazok felé, akik részt vettek a munkálatokban.



A rekonstrukció ideje alatt a jutai kultúrházban miséztek

Megújult a Pádúai Szent Antal-templom

Szöveg és kép: Kling Márk

Varga László megyéspüspök megáldotta a felújított Pádúai Szent Antal-templomot Jutában. A mintegy száz ember kétkezi és anyagi segítségével által megvalósuló rekonstrukció keretében sor került többek között a padok restaurálására, a padozat cseréjére, illetve a lábazat felújítására is.

„Mennyire fontos nekünk Isten országa, a mennyek országa? – tette fel a kérdést a főpásztor homíliájában. – Mire vagyunk képesek ahhoz, hogy ezt a kincset, amely a legnagyobb kincs az evangélium tanítása szerint, megszerezzük és megőrizzük? A válasz mindenkinek a saját szívében van. A keresetségünk óta – amikor elkezdődött az életünk Isten országában, s elkezdődött számunkra a Mennysország – választanunk kell. Világosság, vagy sötétség? Élet, vagy halál? Isten, vagy mammon? Mi a mammon?



Bálvány, amely Isten helyére lép. S mi a bálvány? Minden azzá válik az életünkben, amit jobban szeretünk Istennél. Minden dolog, kapcsolat, személy bálvánnyá válik, ha jobban szeretjük annál, mint aki őt a legjobban szereti. A legjobban nem a szüleink, vagy a barátaink szeretnek bennünket, hanem Isten. Ezért kéri mindnyájunktól, hogy Ő

legyen az első, Ő legyen a szeretetünkben a legfontosabb, s ne helyezünk elé se személyt, se tárgyat.”

A szentmise végén Tomanek Péter plébános mondott köszönetet a segítőknek, majd agapéra – szeretetvendégségre – hívta a jelenlévőket a jutai kultúrházba, amely a felújítás ideje alatt adott otthont a szentmiséknek.

Roma ifjúsági találkozó Kaposzentbenedeken

Aki igazgyöngyöt talál...

Szöveg és kép: Kling Márk

Roma ifjúsági találkozót tartottak szeptember 21-én Kaposzentbenedeken. Somos László kaposfői plébános és a Kaposfői Szent Erzsébet Alapítvány immáron negyedik éve rendezi meg a találkozót, melyre az idei alkalommal többek között Kaposfőről, Kadarkútról és Zalasabarról érkeztek fiatalok.

Az idei találkozó témája az igazgyöngy – emelte ki Visnyei Gábor, a Kaposfői Szent Erzsébet Alapítvány nevelő-rendezvényszervezője. „A mennyek országa hasonlít a kereskedőhöz is, aki igazgyöngyöt keresett. Amikor egy nagyon értékeset talál, fogta magát, eladta min-

denét, amiye csak volt és megvette.” (Mt 13,45-46)

A délelőtt folyamán Varga László megyéspüspök beszélgetett a gyerekekkel Zakeus történetéről, majd az elhívásról, Isten követéséről és a ta-

nitványságról szolt a főpásztor. A nap további részében szórakoztató, játékos feladatok várták a fiatalokat, melyeken keresztül mélyíthették ismereteiket a vallással, a Bibliával és Jézus tanításával kapcsolatban.



Magyarországon szolgáló misszionáriusok találkozója Kaposváron

Váltsd tettekre az Írást!

Kép és szöveg: Kling Márk

Magyarországon szolgáló külföldi misszionáriusok látogattak szeptember 28-án a Kaposvári Egyházmegyébe. A küldöttek a Szent Fausztina Irgalmasság Háza lelki napjába kapcsolódva adtak hálát missziós szolgálatukért.

„Minden évben egy-egy püspökséget látogatunk meg a misszionáriusokkal, – fogalmaz Benvin Sebastian Madassery SVD, a Pápai Missziós Művek magyarországi igazgatója – hogy megismerhessük az egyházmegyét, a püspököt, s hogy pár gondolattal gazdagodhasson a missziós munkánk. A mai nap a Kaposvári Egyházmegyébe látogattunk, hogy hálát adjunk Istennek a missziós munkáért.

Jelen van köztük Michael August Blume apostoli nuncius is, aki Ferenc pápa nevében köszöni meg a missziós tevékenységünket.

Ez a látogatás hozzáad munkánkhoz, érezzük, hogy fontosak vagyunk, számontartanak bennünket, nem vagyunk árvák. Nem mindig könnyű otthonunkat elhagyva egy másik országban szolgálni, megtanulva az ottani nyelvet és kultúrát. A mai nap vannak köztünk Brazíliából, Indiából, Indonéziából, Angliából, Para-



guayból, de Romániából és Szerbiából érkező misszionáriusok is.” – emelte ki a verbita szerzetes.

A találkozón Varga László megyéspüspök az Eucharisztia, mint a szeretet és a szenvedés csúcspontja címmel tartott

elmélkedésében elmondta: „Jézus nem csak azal teljesítette a küldetését, amit mondott, tanított, vagy tett, hanem azzal is, amit magára vett az emberségében. Ami Krisztus

megtestesülésében történt, az történik az Eucharisziában is, mikor Krisztus beletesztül a kenyérbe és a borba. Számomra a megtestesülés és az Eucharisztia az ellentétek egybeesése. Jézus Krisztusban egyszerre van jelen a gyermek és az önmagát kiüresítő áldozat. Ő a gazdag, mert minden az övé,

minden általa lett, s közben Ő az, aki értünk szegénnyé lesz. Egyszerre gyermek, egyszerre áldozat, egyszerre gazdag, s egyszerre szegény. Benne jelen van a hatalmas, mindenható, gyógyító, csodákat cselekvő Isten és a sebezhető, keresztre feszített, önmagát végtelenig kiszolgáltató Isten. Egyszerre hatalmas és egyszerre sebezhető. Ő az, aki egyesíti testében Istent aki szent, és a valóságos embert, aki képes magára venni a világ összes bűnét.” – fogalmazott a megyéspüspök.

A délután folyamán a misszionáriusok látogatást tettek a városházára, ahol Szita Károly polgármesterrel találkoztak, aki a város múltjáról, jelenéről és hitéletéről beszélt. A látogatás után szentmisével zárták a programot, melyet Michael August Blume apostoli nuncius és Varga László megyéspüspök közösen mutatott be. A megyéspüspök prédikációjában Szentírás vasárnapja kapcsán beszélt a Bibliáról:

„Szent Kalkuttai Teréz anya, mikor Rómában házat nyitott a közösség férfi ágának, akkor a pásztornak egy Bibliát adott át, s hasonlóan fogalmazott: »Ismerd a Szentírást, szeresd a Szentírást, higgy a Szentírásban, váltsd tettekre az Írást, s akkor az Írás szentté tesz téged!« Mint ahogyan az az Irgalmasság Háza lelkinapon már hagyományá vált, a szentmise végén köszöntötték azokat, akik a hónapban ünnepelték születésnapjukat. Az alkalomból Neide Lusia Mühlbauer brazil misszionárius egy dallal, a megyéspüspök pedig egy áldással köszöntötte a születésnaposokat.



Elismerték az eredményes pedagógiai munkát

Fotó: Lang Róbert

A kaposvári Honvéd utcai iskolában tartották a 2019-2020-as városi tanévnyitót. A központi ünnepségen Szita Károly, a megyeszékhely polgármestere dicsérő oklevelet adományozott a gyermekek nevelése, oktatása érdekében végzett kiemelkedő színvonalú, eredményes pedagógiai munkájáért többek mellett Lőrinczné Pálos Évának, a Nagyboldogasszony Római Katolikus Gimnázium, Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola tanárnőjének (képünkön).



Bogáthy Gábornak, a Nagyboldogasszony Római Katolikus Gimnázium, Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola trombita tanárának.

A polgármester köszönetét fejezte ki Bogáthy József megyei Pima-díjas zenepedagógusnak, kürtművésznek is, és gratulációját fejezte ki azoknak a pedagógusoknak is, akik ez év júniusában Bonis Bona Díjat vehettek át kiváló tehetséggondozó munkájuk elismeréseként – köztük

Bogáthy Gábornak, a Nagyboldogasszony Római Katolikus Gimnázium, Általános Iskola és Alapfokú Művészeti iskola trombita tanárának.

ARANY ÉRDEMKERESZTET KAPOTT A HELYTÖRTÉNÉSZ

Orbán Viktor miniszterelnök előterjesztésére állami ünnepünk, augusztus 20-a alkalmából Áder János köztársasági elnök Magyar Arany Érdemkeresztet adományozott többek között Bodó Imre agrármérnöknek, helytörténésznek, lapunk tudósítójának, a dombóvári Fekete István Kulturális Egyesület elnökének, múzeumalapítónak, aki „szerteágazó kulturászervező tevékenysége, különösen Fekete István életművének népszerűsítését szolgáló munkája elismeréseként” kapta meg e kitüntetést.

Terménybetakarító hálaadás Marcaliban

Szentmise az Orbán-kápolnánál

Szöveg és kép: Kiss Kálmán

A marcali Orbán-kápolnánál tartották az idei terménybetakarító hálaadó szentmisét az „Érik a szőlő” Szüreti Fesztivál programsorozat keretén belül. A szentmisén részt vettek a városunkban tartózkodó, lengyelországi Krotoszyn járás delegációjának tagjai is, akik a két évvel ezelőtti marcali látogatást viszonzották.

A hálaadáson dr. Sütő László marcali és Galács György balatonmáriafürdői polgármester, valamint több önkormányzati képviselő is jelen volt. A szentmisén



Kiss Iván c. prépost, esperes-plébános megáldotta a zöldség- és gyümölcskosarakat, majd a hívek hálát adtak azért, hogy a szélsőséges időjárás elkerülte a gazdák birtokait, lehetővé téve a bő termést. A gazdák a bőséges termésért adtak hálát Istennek, a terményekkel

ízletesen feldíszített szabadtéri oltárnál. Iván atya köszönetet mondott mindazok munkájáért, akik szántottak, vetettek és arattak, majd imádkoztak a betakarítást végző gazdákért is.

Az istentisztelet végén a plébános megköszönte a lengyelek vendégszeretétét, megemlékezett Szent II. János Pál pápáról. A lengyel delegáció vezetője ezután viszonzásképpen egy jelképes, virágokkal díszített aratási kévét és különféle ajándékokat nyújtott át Iván atyának. Az ünnepséget a magyar és a lengyel himnuszok eléneklése tette felejthetetlenné, kifejezve a két nép mélyen gyökerező történelmi barátságát.

Ne keressük a kapcsolatot a démonvilág képviselőivel!

Okkult praktikák veszélyes piaca

Szöveg: Lőrincz Sándor

Fotó: Bojtor Bálint

Hatalmas piaca van ma az Istenpótlékoknak. A New Age a legkülönbébb alternatív megoldásokat kínálja az emberiségnek. A lényeg: véletlenül se az igazi forrást, Istent találja meg az illető. Dr. Rumszauer Miklós, a kaposvári Szent Margit – Szent József-templom plébánosa, püspöki helynök mondta ezt azon a találkozón, amelyet az állami fenntartású szociális és gyermekvédelmi intézményekben dolgozó lelkipátereknek, mentálhigiénés munkatársaknak tartottak az SZGYF Somogy Megyei Kirendeltségén. A plébános Mózeszt idézte, majd a gnosztikus filozófiára utalt, amelynek Isten- és vallásellenes technikája nem az emberiség üdvösségét szolgálja. Mint mondta, nincs új a nap alatt; a 2800 évvel ezelőtti irás és parancs ma is aktuális. A démonok jelenléte megkérdőjelezhetetlen, a velük kooperáló okkult praktikák veszélyforrást jelentenek; sze-

mélyeket betegíthetnek meg, családot, barátságot, munkahelyi légkört metelyezhetnek meg, mivel a démonvilág képviselői ismerhetik a számunkra rejtett múltat és az előttünk álló, titokzatos jövőt. A szellemvilág démoni része kapcsolatban van Luciferrel; a sötétség fejedelme pedig képes hihető formában képviselni a hazugságot. Nem véletlenül hívják hitetőknek...

Ezt követően néhány gyakori praktikáról beszélt. Azt mondta, aki horoszkópot olvas, veszélyes játszmába kezd. Az égtestek állása ugyan hat ránk, de a sorsunkra nem. Aki viszont ezt hiszi, az a miniket szerető Istent lecsérte a tárgyakra, ez pedig nem más, mint bálványimádás. A hinduizmus liturgikus táncából kialakult jóga szellemiségéről megjegyezte: nem lehet elszakítani a gesztust a tartalomtól. Az egyre nép-

szérűbb tetoválások kapcsán arra utalt: a szimbólumok túlmutatnak önmagukon; jelzett tartalmat képeznek le, s arra is kell(ene) gondolnunk, hogy 20-30 év múltán milyen lesz majd a bőrünk. A szintén veszélyes technikáról, a vuduzás félelmetes erejéről egy hallgatói kérdés kapcsán esett szó. A találkozói résztvevői azzal szembesültek: az értelmetlannak hitt, ám valójában káros praktikák mindenképpen kerülendőek; célszerű a tiszta forrásnál, Jézus Krisztusnál maradni, s ekkor valódi védelmet kapunk.



Édesanyámra emlékezve

Szöveg: Lévay Mária

Amkor 1942 januárjában a miniszterelnök kötelezettséget vállalt, hogy a magyar kormány hadsereget küld a keleti frontra, édesanyám már sejtette, hogy előbb-utóbb az ura is megkapja a behívóját. Nem tudott igazán örülni, sem a barátságos, szép otthonuknak, sem a boldog, harmonikus családi életüknek, mert úgy érezte, csak napok kérdése, hogy mindez elveszítse. Január végén már azt is teljes bizonyossággal tudta, hogy újra gyermeket vár. Eddig eufórikus örömmel töltötte el mindig, ha anyának érezhette magát, most azonban kétségbeesett miatta. Egykor úgy tervezték, hogy három gyermeknél többet lehetőleg nem vállalnak, s lám, már a negyedik gyermeküket várta. Bár szégyellte elkeseredését és büntudata is volt miatta, mégsem tudott örülni a gyermekáldásnak. Talán, ha nincs a háború, könnyebben túltette volna magát a lelki megrázkódattáson, melyet a szíve alatt megfogant kis magzat létezése váltott ki belőle. Remélte, hogy talán tévedett, de rövidesen már nem áltathatta magát. Hiába tartotta titokban, tudta, hogy nem várhat tovább, meg kell mondania az urának is, hogy októberre egy fővel gyarapodik a család.

Apám őszintén örült, épp ezért nem értette felesége rosszkedvét.

– Ahol van hely háromnak, ott félér egy negyedik is – mondta.

– Csak arra nem gondolsz, ha téged kivisznek a frontra, mi lesz velem egyedül? – kérdezte édesanyám.

– Ne légy ilyen borúlátó! A Jóistennek eddig is gondja volt ránk, ezután se hagy magunkra minket. Kettőnk közül neked volt mindig nagyobb a hited. Hová tűnt most hirtelen?!

– Félek nagyon – vallotta be a felesége. – Azt hittem, soha nem ér el hozzánk a háború. Most pedig attól retteghetek, hogy elveszítetlek – sírta el magát.

– Dehogyan veszítesz el! Még mindig nem tudod, hogy csalánba nem üt a mennykő? – próbált viccelődni apám. – Különbösen se hívtak még be. Anyám halványan elmosolyodott, s ettől kezdve nem panaszkodott. Jobbnak látta csendben meghúzni magát, mert nagyon szégyellte, hogy nem tud örülni születendő gyermekének. Érdekes módon most először érezte tehernek azt, amelyet eddig minden alkalommal áldásnak tartott. A gyermek, aki rosszul időzítette érkezését a világba, én voltam. Sok évvel később, édesanyám betegágyánál ismerhettem meg születésem történetét.

– Nem örültem neked, s ezt nem bocsátom meg magamnak soha – mesélte egyik délelőtti anyám, miközben olyan elementáris erővel tört fel belőle a sírás, hogy megijesztett vele. Csak jóval később, amikor már megnyugodott kicsit, folytatta gyónását. – Még a születésem előtt álmodtam rólad, talán büntudatból, mert nagyon nem akartalak. Szégyellem is magam miatta, hisz egy anyának már a fogantatás pillanatától kezdve szeretnie kell a gyermekét. Én pedig megtagadtam tőled a szeretetemet. Igaz, neked is már előre elkészítettem a babakelengyédet, szebbnél szebb ruhácskákat varrtam, ahogy a testvéreidnek is, amikor őket vártam, mégsem éreztem azt a földöntúli boldogságot, melyet eddig minden gyermekáldásnál tapasztaltam. Beszéd közben édesanyám hirtelen elhallgatott, s látva, hogy fáradtan lehunyja szemét, rövid időre magára hagytam. Örültem, ha néha sikerült megpihennie, ha nem gyötörte a fájdalom. Sajnos mind ritkábbak voltak a gyötorem nélküli percek. Szörnyű volt nézni anyám szenvedését. Érthető, hogy szívesen meghallgattam, ha néha beszélgetni akart velem, ahogy most is történt.

– Miről is meséltem az előbb? – kérdezte, amint felébredt.

Krisztuskövetés ikonokkal

Kép és szöveg: Kiss Kálmán

AKeresztény Értelmiségiek Szövetsége helyi csoportja meghívására Maklár Ákos, metropolitai helynök, a KÉSZ elnöke, görög-katolikus páros tartott előadást „Krisztus követése az ikonok segítségével” címmel az egyházközség közösségi házában. Ákos atyát 21 éve szenteltek pappá, jelenleg Budapesten szolgál. 2016 novemberében lett a szövetség elnöke. A görög-katolikusok olyan, eredetileg a bizánci rítushoz tartozó keresztények, akik „egységre léptek Rómával”, a katolikus egyházzal tartoznak, a pápát elfogadták az egyház vezetőjének, de a bizánci szertartásrendjüket megtartották. A görög-katolikus papok felszentelésük előtt megönsülhetnek, így Maklár Ákosnak orvos felesége és két lánya van. Az előadáson elhangzott, hogy a keleti egyházban szoborábrázolás helyett csak képek, azaz ikonok vannak. A templomaik pedig az ottani hagyományoknak megfelelően



gazdag színekben vannak kifestve, a láttatást és a tanítást szolgálják. A KÉSZ elnöke beszélt még az ikonkészítés történetéről, felidézte a kezdeteket, a 843-ig tartó képrombolásokig, majd az egyházatyák szabályozásait ismertette. Az ikonfestés nem az önmegvalósításban rejlik, hanem az egyház hitét tárja a néző elé –

mondta Maklár Ákos. Ezen kívül felelevenítette a különböző technikákat, az alkotások szimbolikáját, és kiemelte, hogy csak természetes festékeket használnak a készítők, szintetikus anyagokat nem. Vetített képes előadása során a világ legjellegzetesebb és legérdekesebb ikonjaiból válogatott.

– Arról, hogy milyen ruhácskákat készítet, amikor engem várt – feleltem.

– Egyik éjjel álmomban nagy fényességet láttam, melyből a Szűzanya alakja bontakozott ki.

– „Ne szomorkodj! Kislányod születik, akiben nagyon sok örömed lesz” – mondta, és abban a percben felébredtem. Olyan kétségbeesett sírás vett erőt rajtam, hogy képtelen voltam abbahagyni. Később elhatároztam, hogy Mária Magdolna lesz a neved. Mária, a Szűzanya iránti tiszteletből, Magdolna pedig a keresztanyád után.

Azt hittem, édesanyám ismét abbahagyja a mesélést, de tévedtem.

– Nagyon apró kisbaba voltál, hisz a vártnál korábban megszülettél. Édesapád a születésed előtti napon jött haza a frontról. Fiatalkori szívbetegsége miatt ugyanis leszerezték. Sajnos a sok idegeskedés, melyben részem volt, míg vártalak, nyomot hagyott az egészségeden. Pici babaként rengeteget harcoltunk érted, oly gyakran voltál beteg. Mire megerősödtél kicsit, a háború miatt menekülnünk kellett. Sokszor hallhattad már menekülésünk történetét, így arról az időről felesleges szót ejtenem. Talán csak annyit, hogy a menekülésünk idején, kétévesen hallottalak először énekelni, s attól a pillanattól kezdve énekesnek szántalak. Már kis-gyermekként tisztán, elragadóan énekeltél, s úgy éreztem, kötelességem a lépéseidet ebbe az

irányba terelgetnem. Szófogadó gyerek voltál, soha nem okoztál csalódást nekem. A tanulást mindig komolyan vetted, s amikor felvettek a zeneművészeti főiskolára, végtelemül boldog és büszke voltam. Figyelve sorsod alakulását, gyakran eszembe jutott az álmom, s a Szűzanya szavai, hogy sok örömem lesz egyszer benned. Istenem! Mennyire szépnek láttam akkor a jövődet. Szegénykém! Helyette hirtelen jól a nyakadba szakadt minden. Nem sejtettem, hogy a betegségem tönkretesz mindent. Nem így képzeltem – törölte meg a szemét anyám.

– Ne szomorkodjon, Édesanyám! – simogattam meg a kezét. – Nem tehet arról, hogy hang-szalagbénulást kaptam. Különbön is kicsit tudok már énekelni újra, pedig nemrég még beszélni sem tudtam.

– Csak vigasztalni akarsz, azért mondd ezt – szorította meg a kezem, s rémülten döbbsentem rá, mennyire erőten lett ujjai szorítása.

Ahogy lesóványodott, sápadt arcába tekintettem, a szívem összeszorult. Tudtam, hogy a betegsége gyógyíthatatlan, de nehezemre esett anyám elvesztésébe belenyugodni. Reggelente mindig azzal a kínzó gondolattal ébredtem, vajon meddig lehet még velünk? Nehéz hónapok voltak, melyeket anyám betegágya mellett töltöttem, de hálás vagyok érte a Jóistennek, hogy élete utolsó percéig mellette lehettem. Alig tizenkilenc évesen cseppet sem bántott,

hogy a tanulmányaimat félbe kellett szakítanom. Örültem, hogy édesanyámnak szüksége van rám, és szívvel-lélekkel új feladatomra, a betegápolásra összpontosítottam. Betegsége lelket emésztő, szomorú hónapjai alatt nagyon közel kerültünk egymáshoz.

– Félreértettem a Szűzanya szavait – suttogetta édesanyám egyik délután, amikor felriadt a gyógyszerek okozta kábulatból. – Azért születél, hogy nyomorúságomban a támaszom légy. Bocssás meg, nem ilyen sorsot szántam neked – zokogta, s alig tudtam megnyugtatni. – Imáimban arra kérem a Mindenhatót, ha egyszer beteg leszel, elesettségedben, maga-tehetetlenségében legyen majd melletted is valaki, aki szeretettel gondoskodik rólad, akitől visszkapod mindazt a sok jót, amit nekem adtál.

Sok idő telt már el anyám halála óta, de emlékeimben ma is velem van. Anyai szeretetét fél évszázad távlatából ma is érzem, pedig az arcvonásait olykor nehezemre esik felidézni. Már magam is megtapasztalhattam, milyen betegnek, elesettnek lenni, és azt is, hogy drága édesanyám imája meghallgatásra talált, mert a fiamnak és az egyetlen, még élő testvéremnek gondja van mindig rám. Szeretnek, aggódnak értem és törődnek velem. És ahogy múltak feletem az évek, nincs olyan nap, hogy ne gondolnék elhunyt szeretteimre, s az emlékezés megszépíti az időt, amely visszavan még addig, míg a másik hazában újra együtt lehetünk.

**Sámoly Ferenc volt az ötlet gazdája,
Kling József szobrászművész pedig megalkotta**

Magyar szentek és boldogok emlékműve áll a kaposfüredi templom kertjében

Kép és szöveg: **Kling Márk**

Október 6-án, Szent Órangyalok napján Varga László megyéspüspök megáldotta az elkészült Magyar szentek – magyar boldogok emlékművet, a Kaposfüredi Szent Órangyalok-templom kertjében. A mintegy 5 méter magas szoborcsoport – amely emléket állít a 2020-ban megrendezésre kerülő 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusnak – tetején egy 1,5 m átmérőjű carrarai márvány korong található, mely az Eucharisziát szimbolizálja. A szintén carrarai márványból készült feltámadt Jézus-alak mögött található gránit szteléken olvashatóak a magyar, illetve magyar vonatkozású szentek és boldogok nevei.

Az elsőáldozással egybekötött búcsúi szentmisét Varga László megyéspüspök, Tomanek Péter plébános és Koszoru Péter káplán közösen mutatta be. A főpásztor homíliájában az élet-szentségről beszélt:

„Isten akarata az, hogy mindnyájan szentek legyünk! A szentek azok, akik megértették a Szeretetet, befogadták, s az életüket szeretet-válasszá tették. Egész életükben azon dolgoztak, hogy válaszoljanak Isten irántunk való szeretetére. Mivel Isten láthatatlan, erre a szeretetre akkor tudunk igazán válaszolni, ha szeretjük a láthatót. Szeretjük a családjainkat, a ránk bízottakat, az embertársainkat, s ebben a szeretetben elmehetünk egészen odáig, hogy az ellenségeinket is.”

A szentmisét követően a templomkertben folytatódott az ünnepség, ahol Szita Károly polgármester és Nagy Attila, a részönkormányzat elnöke is köszöntötte az egybegyűlteket. Elhangzott: Sámoly Ferenc volt az emlékmű ötletgazdája, megvalósítója pedig Kling József szobrászművész volt. A Magyar szentek - magyar boldogok emlékművet Varga László megyéspüspök áldotta meg, majd Tomanek Péter, Szita Károly és Nagy Attila közösen leplezték le.

